

1 JANUARI

Het gaat beginnen

'Vandaag gaat het beginnen,' zegt Noef als hij wakker wordt. 'Vandaag ga ik op zoek.' Hij strekt zich eens uit en staat dan langzaam op. Gisteren. Wat was er ook alweer gisteren? O ja. Gisteren was het de laatste dag van het oude jaar. Op die dag deed je alles voor het laatst. Maar dat is nu voorbij. Die laatste dag is geweest, alle dieren van het bos hadden het gezien. Er was vuurwerk geweest en geknal, want dat hoorde bij de laatste dag.

'Dit is de eerste dag van het nieuwe jaar,' zegt Noef, 'en vandaag gaat alles opnieuw beginnen. En wat ga ik vandaag doen? Ik ga vandaag op zoek. Wat ga ik zoeken? Dat doet er niet toe. Dat zie ik nog wel. Ik ga nu op zoek.'

2 JANUARI

Op zoek

Noef pakt zijn stok, hangt zijn theedoek met spullen eraan en vertrekt. Zou dat zo horen? denkt hij. Zouden beertjes altijd op zoek gaan? Ach, wat geeft het, Noef de beer gaat op stap. Het bos is prachtig. De zon schijnt op de kale bomen en de lucht is helderblauw. Heerlijk, denkt Noef. Ik zou zo wel uren door willen lopen. Maar dat kan niet. Want ergens in het midden van Noef begint er iets te kriebelen en te draaien. Oei, denkt Noef, dat is ook zo. Ik moet nog eten! Maar wat?

3 JANUARI

Honger

Ik heb zo'n honger...

Ik heb zo'n trek,
stop een appeltje
in mijn bek.

Maar er is geen appel te zien,
heb jij er een misschien?

4 JANUARI

Een lekker hapje

Noef moet nu eerst goed rondkijken of hij iets ziet dat hij kan eten. Dat is wel jammer, denkt hij, want ik ben nu zo goed op zoek. En nou kan ik niet meer verder. Hij kijkt om zich heen, naar de bomen, de struiken, de lucht en de grond. Wat schuifelt daar zo vrolijk tussen de dorre blaadjes? Noef bukt zich héél diep voorover, z'n snuit raakt de grond. Ja hoor, daar schuifelt een torretje. Een mooi, blauwglanzend torretje. Het torretje heeft niet in de gaten dat Noef hem ziet. Hij schuifelt lekker verder, ritselratsel door de blaadjes. 'Hallo!' roept Noef. 'Ben jij lekker om te eten?' 'Help!' roept het torretje geschrokken. 'Help, help!'

5 JANUARI

Torkwatus Tor

'Helpen?' zegt Noef. 'Waarmee moet je geholpen worden?' Het torretje kijkt hem bang aan en roept dan: 'Ik word opgegeten!' 'Ja,' zegt Noef, 'door mij. Want ik heb honger.' 'Ik ook,' zegt het torretje verdrietig. 'Als je mij opeet, heb je nog steeds honger, want ik heb ook honger.' Nu weet Noef niet wat hij zeggen moet. Dan vraagt hij: 'Hoe heet jij?' Het torretje antwoordt: 'Ik heet Torkwatus Tor.' Dat klinkt heel deftig, en Noef doet meteen een stapje achteruit. 'Als jij honger hebt en ik ook, dan kunnen we misschien samen verdergaan,' zegt hij tegen Torkwatus Tor. Dat lijkt Torkwatus wel wat, tenslotte kom je niet elke dag een vriend tegen. 'Klim maar op mijn rug,' zegt Noef. 'Tussen je oren,' antwoordt Torkwatus, 'dan heb ik een beter uitzicht.'

6 JANUARI

Eindelijk eten

'Zeg Tor,' begint Noef, als ze een eindje gelopen hebben. 'Ik heet Torkwatus Tor,' corrigeert Torkwatus hem. 'Goed,' zegt Noef, 'maar wat wil je eten?' 'Een lekker disteltje, Noef,' zegt Torkwatus Tor. Nu moet Noef goed uitkijken. Hij zoekt tussen de blaadjes, in holletjes en langs de weg. 'Daar, daar!' roept Torkwatus Tor. Als Noef kijkt, ziet hij een groepje distels staan. Torkwatus Tor springt van zijn hoofd en rent erop af. Met grote happen begint hij te eten. Dan bedenkt hij zich. 'Kom Noef,' roept hij, 'disteltjes hebben wortels. Die vind je vast lekker.' Gelukkig, denkt Noef, dan hoef ik die malle tor niet op te eten.

7 JANUARI

Verder op zoek

Als ze allebei genoeg gegeten hebben, gaat Torkwatus Tor weer tussen de oren van Noef zitten. 'Waar gaan we nu heen?' vraagt hij. 'Dat weet ik niet, want ik ben op zoek,' zegt Noef. 'Wat zoek je dan?' Torkwatus wil nu echt weten wat Noef zoekt. 'Dat weet ik niet, anders hoefde ik niet te zoeken,' zegt Noef. Torkwatus is er stil van. Wat een wijze beer, die Noef. Daar kan Torkwatus nog véél van leren.

8 JANUARI

Gevaarlijke beestjes in het bos

Nu komen ze in een dicht bos, waar het heel donker lijkt. Noef stapt rustig verder, maar Torkwatus Tor verbergt zich een beetje in de dikke vacht tussen Noefs oren. 'Brr,' hoort Noef hem zeggen. 'Wat is er, Torkwatus?' vraagt hij. 'Ik vind het hier eng. En gevaarlijk. Ik kijk maar niet, dan zien ze me niet.' 'Wie bedoel je met ze?' vraagt Noef. 'Ik ben bang voor beestjes die torretjes eten,' zegt Torkwatus met een piepstem. 'Die zijn hier niet,' antwoordt Noef. 'Behalve ik dan. Maar jou eet ik niet op, want jij zit gezellig met mij te praten.' 'Goed,' zegt Torkwatus Tor met een zucht. 'Maar dan hou ik wel m'n ogen dicht, je weet maar nooit.'

9 JANUARI

Op één oor

Tegen de avond wordt Noef moe. Hij begint weer honger te krijgen. 'Ik vind het wel genoeg voor vandaag,' zegt hij. Torkwatus, die op zijn hoofd zat te doezelen, vraagt slaperig: 'Wat is er genoeg voor vandaag?' 'We stoppen ermee. Onder deze boom gaan we slapen. Kom Torkwatus Tor, we gaan op één oor.' Tot Noefs verbazing begint Torkwatus Tor meteen te huilen. 'Wat is er nou?' vraagt hij. 'Hu... hu...' snikt Torkwatus Tor, 'torretjes kunnen niet op één oor. Dan staan ze op hun kop en vallen ze om. Huhuhu...' Noef lacht. 'Goed,' zegt hij, 'dan ga ik op één oor en jij op allebei. Welterusten!'

10 JANUARI

Welterusten

Heerlijk wandelen door het bos,
op het pad en over het mos
stap ik door, van vroeg tot laat
tot de zon weer ondergaat.

Dan zoek ik een lekker hol,
kruip ik warm onder de wol.
Torkwatus slaapt tussen mijn oren,
dus die mag je nu niet storen!

11 JANUARI

Het wordt koud

Als Noef de volgende morgen wakker wordt, weet hij niet wat hij ziet. Zo'n prachtig bos heeft hij nog nooit gezien. Er ligt zacht mos, met zachte varens en de zon schijnt helder door de kale takken. Maar wat het mooiste van alles is: het sneeuwt! Heel fijne sneeuwvlokjes dwarrelen naar beneden en maken op de grond een nieuw tapijt. Alles ziet er schoon uit en de lucht is heerlijk fris. Maar wel koud! 'Zo, zo,' broemt Noef, 'dit ziet er mooi uit. Hoewel, niet zo mooi eigenlijk. Want nu is het tijd om een holletje te zoeken.' Hij maakt Torkwatus Tor wakker, die verbaasd om zich heen kijkt. 'Kom, Tor,' zegt Noef, 'we gaan op weg. Nu weet ik wat ik zoek. Ik ben op zoek naar een holletje. Een warm gezellig holletje. Op pad maar weer!' Torkwatus mompelt dat hij het prima vindt en snurkt tussen Noefs oren lekker verder.

12 JANUARI

Gevonden

De weg gaat over een open stuk in het bos, langs het water en ten slotte komen ze bij een bruggetje. Het is een heel oud bruggetje, en het wordt niet vaak gebruikt. Er ligt ook sneeuw op. Noef loopt de brug een eindje op. Hij kijkt om zich heen en zegt: 'Ja, ik denk dat ik het weet. Hier ben ik naar op zoek.'

Torkwatus Tor kijkt eens om zich heen. Hij ziet het kleine riviertje en de dikke bomen die erlangs staan. Eén boom is hol, de zon schijnt er naar binnen. Noef loopt naar die boom toe. 'Kijk, zegt hij, 'dit is de boom. Dit wordt mijn boom. Hier ga ik wonen, en jij ook.' En dan roept hij heel hard: 'Hoera, ik heb het gevonden, hoera!' En hij loopt met grote passen om de boom heen.